

и притискаше свити юмруци до челото си, продължавайки да говори, да се разкайва, да издава заповеди, които ^{бяха} веднага изпълнени, да се възмущава.

- За Сръбско ще замине Моравския херцог. Той е вече сродник на Немана и ще може да го увещае. А за България? Мюнстерския епископ! Веднага! Още тази нощ! Вземете скъпи дарове и най-бързи коне... Каква измама! Каква беда!

По целия стан ^а ~~икнаха~~ тревожни призиви на боен рог, оръжия дрънчеха глухо и припряно, коне цвилеха в дълги неспокойни призиви. Рано преди да съмне, пет хиляди конника напуснаха алеманския ^а ~~сат~~ ^{стан}, дебнейки дирите на ромеите, и ~~стана им~~. Щом съгледвачи им съобщиха, че гърците ~~заобикалят~~ край планините, за да нападнат тяхните отряди, които бяха отишли да дирят храна, тогава те ~~бързо~~ се върнаха назад, препускайки в пълен карьер, за да посреднат нападателите.

Срещата стана неочаквано.

Когато алеманските конници изкачиха един баир, за да започнат да слизат надолу, насреща им внезапно се изправиха ромейските конници, които изпираха височината нагоре.

Сблъскването беше страшно. Облечените в желязо рицари се струпяха като помитаща стихия връз гърците, които, сепнати и ужасени от внезапното появяване на врага, хвърлиха оръжието си и обърнаха конете си, в ~~бягство~~. Първите редици на ромеите бяха алански наемници. Те бидоха посечени до един. Алексей Врана напразно се помъчи да внесе малко дързост в редиците на останалите. ^{но} ~~Всички се обърнаха~~ ^{препущаха} в срамно бягство, начело със самия протостратор Камица.

В това време Фридриховите пратеници минаваха вече границит на България.